

[Ingerlise Koefoed]

hvervslivet. Det gør jeg også. Der er et firma her i landet, som hedder Brinkmann, og det har lavet en undersøgelse af, hvad erhvervslivet egentlig er interesseret i at give til kultur. Så vidt jeg husker, var det aller-allerhøjest 400 mio. kr., der kunne blive tale om om året, og de 400 mio. kr. mener jeg nok at staten har råd til selv at ofre yderligere på kulturbudgetterne.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Hvis staten nu satte sit kulturbudget op med 400 mio. kr., ville det betyde, at staten ville dirigere kulturliv for 400 mio. kr. mere. En af vores pointer har jo været, som jeg sagde, at der skal være flere indgange og flere muligheder, og det får man ikke ved at kradse flere penge ind i statskassen for at give dem ud igen. Dette er et pluralistisk forslag, som sætter øget kulturaktivitet i gang, som jeg sagde før, og derved går det lige op uden øget statsdirigering.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jamen hov, nu sagde den konservative ordfører lige før, at ved øgede kulturbevillinger kom der flere penge ind i statskassen, altså behøver man ikke at kradse ekstra ind, de kommer af sig selv.

Må jeg derefter lige vende tilbage til det, fru Ingerlise Koefoed meget rigtigt gjorde opmærksom på, nemlig at der ikke må stå, at der kommer 3 mia. kr. ekstra, for det, man har regnet ud, er, at der vel i øjeblikket i sponsorering fra forskellige fonde og lign. gives 75 mio. kr. til kulturformål. Det vil blive det dobbelte, altså 75 mio. kr. til. Det er det, vi slås om. Det kan ikke betale sig at lave alt det omsvøb for så lidt; vi kan jo nok finde 75 mio. kr., hvis det skulle være. Så fattig er den danske stat ikke.

Må jeg minde om det, der blev sagt, da den danske stat var gået bankerot: Nok er vi blevet fattige, men derfor behøver vi ikke også at blive dumme. Og kulturministeren siger jo selv i bemærkningerne, at det giver et mere aktivt og bedre samfund, når vi øger kulturbevillingerne. Lad os så gøre det!

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu kan jeg selvfølgelig ved andre lejligheder

sige meget dårligt om den borgerlige stat, men jeg vil da godt sige, at den måde, som staten hidtil har dirigeret og bestemt over kulturlivet på, synes jeg ikke har været slem. Jeg er meget mere forskrækket ved at overlade til erhvervslivet at bestemme en hel del over kulturlivet, end jeg er ved at overlade det til staten. Vi kan sagtens lave nogle procedurer inden for staten, der gør, at det vil være meget svært for det ene eller det andet parti i Folketinget at komme til at bestemme alt for meget over sin egen del af kulturlivet.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Per Stig Møller skylder os en forklaring på, hvordan de offentlige kulturbevillinger kommer til at se ud ved en eventuel vedtagelse af dette forslag.

Når man giver erhvervslivet et fradrag for en kultursponsorering, mister det offentlige cirka halvdelen i skatteprovenu af det sponsoreringsbeløb, der er givet. Skal det forstås sådan, at den halvdel, som det offentlige skal betale, bliver fradraget i de øvrige offentlige kulturbevillinger, sådan at det, der er ekstra til kulturaktiviteter, udelukkende er den halvdel, som erhvervslivet som sådant yder netto, altså efter fradraget?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg mener faktisk, at jeg allerede to gange har forklaret det, men jeg skal gerne gøre det igen for den socialdemokratiske ordfører.

Det vigtige er, at der kommer flere indgange. Det gør der, hvis vi ikke skal styre over staten. Det næste punkt er, at hvis det sker over fradrag, som derved sætter flere aktiviteter i gang, vil et øget aktivitetsniveau også betyde øget omsætning; fru Pia Gjellerup, og øget omsætning betyder også, som jeg ved fra Dansk Kunstnerråds vurderinger af, hvorledes økonomien går mellem kulturen og statskassen, flere indtægter, uden at de er blevet dirigeret. Jeg tror derfor ikke, vi kommer til at se denne fare.

Desuden tror jeg heller ikke på de 400 mio. kr., men lad os nu komme stille og roligt i gang.